

ÉLETTÜNK

LII. évf. 3. szám

Az európai magyar katolikusok lapja

2020. március

QUERIDA AMAZONIA: PÁPAI BUZDÍTÁS

Egy amazóniai arculatú egyházért: Ferenc pápa szinódus utáni apostoli buzdítása új utakat jelöl meg az evangelizálás, a környezetvédelem és a szegények érdekében. A Szentatya megújult misziós lelkületre ösztökél, illetve bátorítja a világi hívek szerepét az egyházi közösségekben.

„Querida Amazonia...” – „A szeretett Amazonia teljes tündöklésében, drámájában és titkáiban megmutatja magát a világnak” – így kezdődik Ferenc pápa szinódus utáni buzdítása, amelyet február 12-én tettek közzé. Az első részben (2–4. pont) a pápa kifejti a buzdítás lényegét. A szöveg sok utalást tartalmaz az amazóniai vidék püspöki konferenciáinak dokumentumaiból és a térség költőinek verseiből. A pápa a buzdításban papírra vetette mindazt, amit a szinódus „kiváltott belőle”, ugyanakkor nem kívánja sem megismételni, sem helyettesíteni a záródokumentumot, amit olvasásra ajánl. Szavai szerint az egész egyház „gazdagodhat és impulzusokat kaphat” belőle, amelyet az amazóniai helyi egyháznak „alkalmaznia kell”. Az 5–7. pontban a pápa megosztja álmait az Amazonas-mendéccél kapcsolatosan, amelynek sorsa mindenkit érdekelnie kell, hiszen ez a föld a miénk is. „Négy nagyszabású álmot” fogalmaz meg. Az első a társadalmi álmot: az egyház álljon az elnyomottak oldalán (8–27. pont), Amazonia „harcoljon a legszegényebbek jogaiért”. Második a kulturális álmot: gondozni az amazóniai sokszínűséget (28–40. pont), megvédeni a térség kulturális gazdagságát. A harmadik az ökológiai álmot: egyesíteni a környezetvédelmet és a személyek gondozását (41–60. pont), ez az „ellenállhatatlan természeti kincsek megőrzésére” vonatkozik. Végül, de nem utolsósorban a negyedik az egyházi álmot: kialakítani az amazóniai arculatú egyházat (61–110. pont), azt, hogy a keresztény közösségek „képesek legyenek elköteleződni és megtestesülni Amazoniában”.

A *Querida Amazonia* utolsó, legvaskosabb fejezete „közvetlenebbül” a katolikus lelképásztorokhoz és hívekhez szól, és az egyházi álmokra összpontosít. Ferenc pápa azt kéri, hogy egy „nagy misziós igehirdetésen” (61.) és az „Amazoniában elengedhetetlen igehirdetésen” (62–65.) keresztül fejlesszék ki az „egyház amazóniai arculatát”. Nem elegendő a „társadalmi üzenet” eljuttatása. Ezeknek a népeknek „joguk van az evangélium hirdetéséhez”, különben „minden egyházi struktúra” egy NGO-vá, nem kormányzati szervezetté válik.

A fejezet jelentős része az inkulturációról szól, arról, hogy az őslakos közösségekben meglévő értékeket számításba kell venni az evangelizálásnál. Mivel sokan szegénységben élnek, a „szociális és a spirituális dimenzió” karöltve kell hogy működjön az inkulturációban (75–76.), áll a buzdításban. A „papi szolgálat inkulturációjára” (85–90) a pápa szerint az egyháznak „bátor” választ kell adnia. „Nagyobb gyakorisággal kell biztosítani az eucharisztia megünneplését”, ehhez pedig fontos „pontosabban meghatározni, hogy mi a pap feladata”. A választ a papi rend szentségében találjuk meg, amely csak a papot hatalmazza föl a szentmise bemutatására. Akkor hát miként tudjuk „biztosítani a papi szol-



MÉCS LÁSZLÓ:
A tékozló fiú hazatér
(részlet)

Csúfoltalak, otthagytalak. Kikértem jogos jussomat, csuhajra csaptam kalapom, apám kertjéből hetykemód vágtam virágos boromat.

Mámor-városba vitt a vág, mely minden percben változik, mert minden ember idegen, összeverődött csók-kalóz: habzsol, lezüllik, távozik...

Elég volt. Nincs már botomon kéreg: lerágtá csúnya szám. Az örökségem odalett. Megyek haza. Így koldusan, ha befogad atyám, hazám.

Jöjj Otthon, zsoldár-ajkú csend, egyhangú, látszat-unalom, melynek száz álma, színe van, cselédarcú hétköznapiak, jövőt öröl élet-malom!

Család! Rettentő rejtelem, a kerítésed gyötrelem, trágyáz öröm, könny, fürtelem, – de az Igaz, a Szép, a JÓ s az Isten is benned terem!

Atyám, Teremtő, Atya vagy! Azt tedd velem, amit akarsz. Roncsolt botomat, szívemet ültess kertedbe, s újra szép rügyes lesz s arcom Isten-arc...

gálatot” a legtávolabbi vidékeken? Ferenc pápa arra szólítja a püspököket, különösen Latin-Amerikában, hogy „legyenek nagylelkűbbek”, irányítsák Amazonia felé azokat, akik „missziós hivatást éreznek magukban”, és gondolják újra a papképzést.

A Szentatya buzdítja a világiakat arra, hogy vállaljanak főszerepeket a közösségekben, és sürgeti új terek adását a nőknek, anélkül, hogy klerikalizálnák őket.

Ferenc pápa a *Querida Amazonia* apostoli buzdítását egy imával zárja Amazonia Anyjához (111.): „Anyánk, nézz le Amazonia szegényeire, mert házaikat alantás érdekekből lerombolják [...]. Érintsd meg a hatalmasok érzékenységét, hogy még ha halljuk is, hogy már késő van, te arra hívsz minket, hogy mentsük meg azt, ami még él.” (Forrás: Vatikáni Rádió)

A BÖJT TUDATOS ÉLETRE TANÍT

Írta: Sebestyén Péter

Nagyböjt szent negyven napja a lelkünk pusztaságába történő be- vagy kivonulást jelenti. Ilyenkor mi is követjük a Lélek sugallatait, elvonulunk a csend, a belső összeszedettség pusztájába. A böjt és az imádság együtt jeleníti meg Istennek odaadott életünket. Nem lehet hinni böjt nélkül és böjtölni sem érdemes hit nélkül. A hívó ember nagyböjti negyvennapos visszavonulása egyfajta lelki edzés, lelki gyakorlat, Isten iránti szeretetünk és hűségünk szakitópróbája. Jézus Krisztus Szent Márk evangéliumában azt mondja: „Beteljesedett az idő.” A negyvennapos böjti időszak számára is a felkészülést jelentette a megváltói munkájára.

A bibliában a negyvenes szám jelenti a teljességet, a hosszú időt, a kegyelmi időszakot. Negyven napig tartott a vízözön, negyven napon át imádkozott a hegyen Mózes, negyven évig bolyongott a nép a pusztában, negyven napig menekült Illés a Szent hegyig, a Hóreb-ig. Ninive lakói negyven nap haladékot kaptak a megtérésre, Isten negyven ujjat számolt ki az egy testté lett emberpár számára, földi bíró sem szabhatott ki negyvennél több botütést a törvényszegésért. Jézus is negyven napot töltött a pusztaságban az evangéliumok leírása szerint, ahol vadállatok és angyalok társaságában böjtölt és imádkozott. A Lélek ösztönzésére vonult a sivatagba – mint ahogy annak idején a próféták is tették –, hogy felkészülhes-

sen isteni küldetésére. A negyvennapos pusztai időzés önmagában is próbatétel. Vágyak, gondolatok, képek, ösztönök, kísértések törnek elő ilyenkor, amelyekkel Jézus, a mi Urunk is szembe találta magát. De Ő ellene mondott a Sátánnak, a Gonosznak, az önzésnek, és ezzel helyreállította a Teremtés rendjét. Isten és az ember kapcsolata újra harmonikussá vált.

A mi nagyböjti pusztai kivonulásunk is azért van, hogy farkasszemet nézzünk a bennünk lévő kísértésekkel, hogy leleplezzük valódi énünket és odaadjuk magunkat az Úrnak. Nem vitathatók ugyan élettani hatásai, de a böjt első sorban bűnbánati gyakorlat. Nem diéta, nem éhségstrájk, nem fogyókúra, nem is koplalás – sokkal több ezeknél. A böjtben nem a teljesítménykényszer hajt, hanem Istenért üresítjük ki magunkat. Korunk nagy lelkivezetője, a holland bencés szerzetes, Anzelm Grün klasszikussá vált könyvecskéjének már a címe is sokatmondó: *A böjt test és lélek imája*. Szerinte, „aki nem böjtöl, abban elalszik az Isten utáni éhség és vágy. Aki nem vágyakozik, az nem virraszt. És aki nem virraszt, azt alva találja majd az érkező vőlegény.” A középkor nagy misztikusa, a jezsuita rend alapítója, Loyolai Szent Ignác is úgy fogalmazott, hogy amikor a fölöslegest vonjuk meg magunktól, az nem vezeklés, hanem mértékletesség. Vezeklés az, amikor a szükségesből vonunk el valamit.

(folytatás a 2. oldalon)

„ŐÁLTALA, ŐVELE ÉS ŐBENNE...” Püspökké szentelték Kovács Gergelyt

Történelmi pillanatok tanúja lehetett 2020. február 22-én egyházunk és népünk: a gyulafehérvári székesegyházban Gianfranco Ravasi, a Kultúra Pápai Tanácsának bíboros elnöke püspökké szentelte a közel három évtized után Rómából hazatérő Kovács Gergely atyát, Románia legnagyobb főegyházmegegyének új székegyelme. Az eseményt még a nap is beragyogta, s a különböző országokból érkező két bíboros, negyvenkét püspök, több mint négyszáz pap, a magyar és a román kormány, közelet számos képviselője és a mintegy hater ezer örömteli szívvél hallgatta az új erdélyi érsek szavait: „Küldetésem és feladatomból jó pásztor-ként viselni gondját a nyájnak, olyanként, akinek ismerik hangját a juhok.”



„Köszönöm a jó Istennek, hogy számít rám és meghívott az Ő szolgálatába”

„Tekintetünket reád emeltük, és mivel türelmesen, okosan és bátran tettél tanúságot Krisztus mellett, úgy ült számunkra, hogy rendelkezél azokkal a szükséges

erényekkel, amelyekkel a szent dolgok főpásztori hivatalát el tudod látni. [...]

(folytatás a 3. oldalon)

EUCHARISZTIA: A SZERETET SZENTSÉGE (3.)

Az Eucharisztia a zsinati liturgikus reform után

P. Szabó Ferenc SJ sorozata

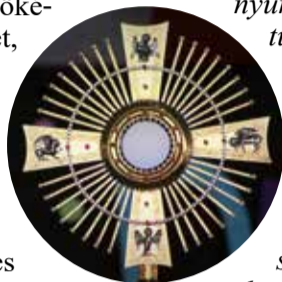
Jézus az utolsó vacsorán – elővételezve az Atyához való „átmenetet” – meghagyta apostolainak és azok utódainak, hogy az Ő nevében ismételjék meg tetteit és szavait: „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!” (Lk 22,19–20; 1Kor 11,23–26).

Az Úr Jézus rendelkezése, parancsa szerint végzett Eucharisztia (mise, úrvacsora) az Egyház központi emlékszeretése: „Krisztus halálának és feltámadásának emlékezte”, az irgalom szentsége, az egység jele, a szeretet köteléke (Szent Ágoston); húsvéti lakoma, amelyen Krisztust vesszük magunkhoz, lelkünket a kegyelem tölti el és a jövődicsőség záloga nekünk adatik (*Úrnapi officium*). Ez a *memoriale* jeleníti meg és teszi hathatósá Krisztus üdvözítő tettet a kereszteni hívők számára, akik kitarulnak a Feltámadott Lelkének.

Jézus parancsa nem pusztá emlékezetbe idézést jelent, hanem a húsvéti misztérium mostani hathatós megjelenését célozza. Az Úr azt akarta, hogy az apostolok és utódaik liturgikusan ünnepeljék a meghalt és feltámadt Úr emlékezetét, (*memoriáját*): életét, halálát, föltámadását és közbenjárását az Atyánál, amikor is a felszentelt pap lehívja a Szentlelket, aki átváltoztatja a kenyeret és a bort Krisztus Testévé és Vérévé.

Az örök Fiú a megtestesüléssel „felvette a szolga alakját, kiüresítette önmagát, engedelmes lett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Ezért Isten fölmagasztalta” és mindenk Urává tette őt (Fil 2,6–11). Nem a szenvedést, a keresztest kereste, hanem tökéletesen teljesítette küldetését, amely vértanúhalállal járt. Az Eucharisztia a halálba induló Jézus IGEN-je volt az Atyának. Amikor Jézus a kereszten szabadon, szeretetből vállalt engedelmisségével kimondta a teljes Igen-t az Atyának, megfordította az engedetlen, lázadó, bűnös teremtmények állapotát, és lehetőséget adott nekünk is, hogy az Ő Igen-jébe kapcsolódva munkáljuk üdvösségünket.

Nemeshegyi Péter SJ ezt így magyarázza: „Igent mondott az Atya akarata szerinti szenvedésére és kereszthalálára, önként elfogadta azt, mint az isteni szeretet felülmúlhatatlan tanúságát. Igent mondott az új szövetségre, arra



az örök békeszövetségre Isten és az emberiség között, amely az Ő életáldozatában lesz valóság. Igent mondott tanítványainak, nekik adta magát, hogy velük legyen mindenkor mint életközösségük forrása és köteléke. Igent mondott, a remény igenjét a feltámadási örök életre, ahová bennünket vár; hogy együtt igyuk az új bort az Atya házában. – Amikor elrendelte, hogy »ezt tegyük emlékezetére«, Jézus ezt az Ő igenjét – az Atyaisten által végtelen szeretettel elfogadott igenjét – adta nekünk, hogy mi is az Ő igenjével állhassunk az Ő Atyja és a mi Atyánk elé. Amikor Jézus igenje a mi igenünk lesz, igent mondunk Jézus emlékére, hittel, hállával: igen, életünk, reményünk egyetlen alapja, aki értünk meghalt és feltámadott”

(Nemeshegyi Péter SJ, „Ezt tegyék az én emlékezetemre...”, Teológiai Zsebkönyvek, Távtalok–Agapé, 1994, 6–7. p.).

Az Eucharisztia üdvösséges áldozat és megosztott kenyér. A szentmise az áldás/dicséret áldozata; az Istennel való kiengesztelődés áldozata; továbbá a *kommunio áldozata*: tehát részesedés Krisztus Testében és Vérében, vagyis szeretetegységünk Vele, és így általa valósul meg a hívők szeretetegysége (1Kor 10,17), a Feltámadott Úr, a Fő kommunioja tagjaival és Lelke által a tagok egymás közti kommunioja, szeretetközössége.

IMASZÁNDÉK

Márciusra

A kínai katolikusokért: Imádkozunk, hogy a kínai Egyház kitartson az Evangéliumhoz való hűségben és növekedjen az egységben.

Az elmúlt időszakban sok egymásnak is ellentmondó hír járta be a világot a kínai katolikus közösségek jelenéről, de főként a jövőjéről. Tisztában vagyok azal, hogy a különböző gondolatok és vélemények kavalkádjá sok ember szívében bizonyos zavart okozhatott és különböző érzéseket, reakciókat ébreszthetett. Néhányan megdöbbentettek és kételyekkel küszködhetnek, míg mások úgy érzhetik, hogy a Szentszék valahogyan cserben hagyta őket. Sokan talán aggódnak a jövőjéről, amelyekre Péter utódja iránti hűségéből viseltek el. Mások bizakodóak és optimisták. Ők abban reménykednek, hogy Kínában a jövőben lehetséges lesz nyíltabban tanúságot tenni a hitükről. Szeretném, ha tudnátok, hogy azóta, amitóta rám bízott Péter széke, sokszor mélyen megvigasztalódtam, amikor a kínai katolikus hívőkre gondoltam, arra a szívből jövő vágyukra, hogy hitüket az Egyetemes Egyházzal és Péter utódjával teljes közösségben akarják megélni. Szent Péter mindenkor utóda egyben „örök és látható princípiuma és alapja mind a püspökök, mind a hívők sokasága egységének” (LG, 23).

Az elmúlt években számos konkrét jelét láttam és tapasztaltam ennek a váagnak, nemcsak a hívők részéről, hanem a püspökök oldaláról is. Olyan püspökök adták tanújelét ennek a váagnak, akik korábban az Egyházban ártottak a közösségnek, meggyengítették, megsebeztek azt, vagy gyengeségből és tévedésből, vagy nemritkán külső hatalmi és illetéktelen nyomás következtében. Lelkipásztori szinten arra hívjuk a kínai katolikus közösséget, hogy törekedjenek az egységre, működjenek együtt azért, hogy megszűnjön az a megosztottság, ami oly sok és oly nagy szenvedést okozott a múltban és okoz most is a hívők és jónéhány pásztor szívében. Minden kereszteni embernek – senkit sem kizárva – a kiengesztelődésen kell dolgoznia és konkrét tettekkel is elő kell segítenie ezt a folyamatot. Ez teremt újra közösséget. Tartsuk szem előtt és a szívünkben Keresztes Szent János figyelmeztetését: „Életünk végén a szeretetünk alapján leszünk megítélve” (Dichos, 64).

Ferenc pápa, 2018. szeptember 26.

Hiba György SJ

függ életünk. A böjt így nem legyengít, hanem megerősít. Az önmegtartóztatással, a lemondással keletkező űrt, hiányt hagyjuk, hogy maga Isten töltse be! Alatta szeressük meg a pusztá magányát és csendjét! Aki átéli az Istennel való találkozás meghittségét, annak élete átváltozik: kilép önzése zárkájából, és nem az ajándékokra figyel, hanem magára az ajándékozóra. Teste, lelke megújul százannyit kap már itt a földön: egészséget, belső békét, barátokat, életerőt, és fűtő-részve végezheti feladatát. Rádásul az Égi Völegény barátjának tudhatja magát.

AZ EGYHÁZ SZENT ÉS BŰNÖS VOLTA Gondolatok nagyböjtre

Krisztus szent, ártatlan, szeplőtlen (Zsid 7,26), bünt nem ismer (2Kor 5,21), azért jött, hogy a nép bűneit kiengesztelje (Zsid 2,17). Az egyház viszont, amely bűnösöket is magában foglal, egyszerre szent és bűnös, folytonosan megtisztulásra szorul, a bűnbánatnak és a megújulásnak vándorútját járja szüntelenül. Ezt teszi a nagyböjti időben is.

Isten eredete révén szent. Ezt nevezük ontológiai szentségnek, amely mindig érintetlen marad, hiszen alapítója és fenntartója, Isten, szent jellegében sohasem szenved csorbát. E szentségi mivoltát az emberek esendősége és bűnös élete nem érinti. De éppen utóbbiak miatt beszélhetünk az egyház „bűnösségéről”.

Erkölcsei szentsége csorbát szenvedhet, és a tapasztalat azt mutatja, hogy hosszú története folyamán ez nem is ritka eset. Isten népe ugyanis emberekből áll és a közösség gyakran bukácsolva halad előre az Isten által kijelölt útján. Éppen ezért a tagok életszentsége, illetve bűnössége rányomja bélyegét az egyház képére. Amennyiben a tagok élete megközelíti a Jézus által mutatott kereszteni eszményt, az egyház erkölcsi szentsége is magasabb szinten áll. Abban az esetben, amikor az emberek eltávolodnak az evangélium szellemétől, ez a szentségi jelleg csökken. Kereszteni életünk milyenségének arányában mozog az egyház erkölcsi szentségének, illetve bűnösségének skálája.

Elképzelhető, hogy ezen egyesek megbotránkoznak, mivel inkább a szentségi jelleget szokás az oktatás folyamán vagy a prédikációban kiemelni. A II. Vatikáni Zsinat azonban hangsúlyozta az egyház erkölcsi bűnösségének lehetőségét és tényét, és sürgette a megtérést, a megújulást. Az egyház is, a bűnös emberhez hasonlóan, megújulásra szorul. Történelme folyamán ezt gyakran be is ismerte és megtette a szükséges lépéseket. Nemcsak mások hibáit, rossz lépéseit, mulasztásait vette és veszi észre, hanem bűnbánóan önkritikát gyakorolt és gyakorol, beismerve azt, hogy emberi mivoltából fakadóan nem cselekedett mindig és mindenben helyesen.

Az egyház elsősorban intézményeiben szorult és szorul megújulásra, itt tért le ugyanis gyakran arról az útról, amelyen haladnia kellett volna. Intézményei révén sokszor megfélemedett arról, hogy küldetése nem a tekintélyen alapuló hatalomra szól, nem uralkodásra, hanem szolgálatra, gyógyításra, szeretetre. Krisztus sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon másoknak.

Megújulásra szorul Isten hívő népe is, mivel neki kell szembenéznie korunk bonyolult problémáival. A mai kor kereszteni emberénél elengedhetetlen az öntudatos, felelősséget vállaló, hitét minden körülmények közepette megvalló és gyakorló nagykorú magatartás. A jelenlegi kihívások, mint az egyre terjedő szekularizáció, a keresztenység veszélyeztetettsége mellett ezt tudomásul nem venni bünt jelentene és az egyház erkölcsi szentségét csorbítaná.

Ebben a megújulásban segít a Szentlelek. Ő benne lakik az egyházban, annak intézményeiben, a hierarchiában, a hívő népben. Folytonosan kéri, hogy engedjék Őt tevékenykedni, ne akadályozzák meg a mindig új pünkösdi csodát. A Lélek különféle hierarchikus és karizmatikus adományokkal látja el és irányítja az egyházat, sőt azt fel is díszíti saját gyümölcseivel (Ef 4,11–12; 1Kor 12,4). Az evangélium erejével megfiatalítja ezt a nagy közösséget és elvezeti a Krisztussal való tökéletes egyesülésre. Így az egész egyház, mint az Atya, a Fiú és a Szentlelek egységéből egybegyűlt nép, esendősége ellenére is képes megmaradni a világ végéig, mert isteni mivoltából adódó szentsége kikezdehetetlen. Erre akarunk, különösen az egyház által évente felkínált, hat hetet magában foglaló nagyböjti időben odafigyelni.

Vencser László

(folytatás az 1. oldalról)

Amikor tehát böjtölünk, akkor azért mondunk le valamiről, mert jobban szeretjük azt, aki miatt lemondunk. Arról mondok le, ami jó, még akkor is, ha a fogamat összeszorítom. Talán eleinte nehezemre esik, de nem a hiány, az elvonási tünetek foglalnak le, hanem az, akiért lemondok. Akit szeretek. Megtartóztatam magam szeretetből egy még nagyobb szeretetért. A böjtben erről van szó. Ezért mondja Urunk Jézus: „Amikor böjtöltök, ne vágjatok szomorú arcot. Aki szívenleg vagy dicsekszik böjtjével, az már meg is kapta jutalmát itt helyben” – céloz a farizeusokra.

Az Istennek tetsző böjt tehát nem teljesítményszagú, nem öncélú gyakorlat, elsősorban önként vállalt spirituális cselekedet, amellyel kifejezzük szabadságunkat, mint Jézus a pusztában. Tudniillik nemcsak kenyérrel él az ember. Megfélemedünk magunkról, ráfigyelünk a másik emberre, akiben Istennel találkozunk. A böjt segít kilépni önközpontúságunkból, a magunk urai lehetünk. Nem a szenvedélyeink, ösztönös késztetéseink rángatnak egyik vágyból a másikba, hanem test és lélek egyensúlyba kerül. Böjt nemcsak az, hogy nem eszünk húst vagy zsíros ételeket, hanem hogy megtanulunk parancsolni fantáziáinknak, felülkerekedni indulatainkon, legyőzni lustaságunkat és kelletlen hozzáállásunkat, kényelemszeretetünket, és kötelességeink végzésében így több lesz az öröm és a jókedv. A böjt tudatos életre tanít. Megbarátkozhatunk vágyainkkal, érzékenyebbek, irgalmasabbak leszünk. Felismerjük korlátainkat, jobban tudjuk értékelni azt, hogy Istentől

Írja alá a nemzeti régiókért indított polgári kezdeményezést!

Ha Ön úgy gondolja, hogy szűkebb hazája, de egész Európa érdeke is, hogy őshonos nemzeti közösségei, köztük a határon túli magyarok megőrizhessék identitásukat a saját szülőföldjükön, egész Európa érdeke is, hogy ezek a nemzeti sajátosságokat őrző régiók megerősödjének, jogköreik bővüljenek, több önállósággal rendelkezzenek, megtartsák történelmi hagyományait és mindeközben ne szenvedjenek gazdasági hátrányokat, akkor támogassa aláírásával az ennek elősegítésért indított európai polgári kezdeményezést! Már csak két hónap maradt az aláírásgyűjtésre. Kattintson a www.nemzetiregiok.eu honlapon a *Támogatom* menüpontra! A kezdeményező és az érintettek nevében is köszönjük! Szerkesztőség

(folytatás az 1. oldalról)

Arra biztatunk téged, hogy egész püspöki életedet ajánld Krisztusnak. Őaltala, Ővele és Őbenne az üdvösség ígét és műveit pedig helyesen add át a Gyulafehérvári Egyház híveinek” – áll Ferenc pápa kinevező bullájában, amelyet a püspökszentelési szentmisén latin és magyar nyelven is ismertettek. Homíliájában Ravasi bíboros kiemelte: Kovács Gergely hosszú időn keresztül a péteri szikla mellett élt. Megismerte és szolgálta először Szent II. János Pál, majd XVI. Benedek, végül pedig Ferenc pápát. Eközben megtapasztalta a „katolicitást”, vagyis az Egyház egyetemességét a maga vitalitásában és gazdagságában. Most pedig hazatér szülőföldjére, magával hozva a globális látásmódot, a nyitott lelkületet, az említett egyetemességet. Mint vegyes házasságból származó gyermek magával hozza az ökumenizmustól átítatott személyes élettörténetét is. „A ti szeretetekre bízom őt, abban a bizonyosságban, hogy elfogadjátok őt és együtt haladtok a legfőbb Pástort követve” – méltatta a szentelendőt korábbi római előjárója.

Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek az új főpásztorhoz intézett szavaiban rámutatott: a papnak, főként pedig a püspököknek feladata átérzeni a rá bízott nép örömeit, gondjait, helyzetének nehézségeit és szépségeit, és ugyanakkor képviselni Jézus Krisztust. „Küldetésed olyan egyházmegyébe szól, amelyre különösen is érvényes, amit

Ferenc pápa Amazóniáról szólva tanít: »Meg kell védeni a térség kulturális gazdagságát« (Querida Amazonia 7.) és az Egyház képviselőjeként vállalkozni kell az őszinte társadalmi párbeszédre (Uo. 27.). Nagy elődök nyomába lépsz, ami-



„Per ipsum, et cum ipso, et in ipso”

kor az erdélyi főpásztori széket elfoglalod. A huszadik században Márton Áron püspök hősiességének és nagylelkű szeretetének példája bevilágította nemcsak egyházmegyéje, hanem egész

katolikus közösségünk életét is. Szívvel kívánom, hogy érseki szolgálatodat vezesse Márton Áron püspök példája, és segítse a Boldogságos Szűz Máriának, Magyarok Nagyasszonyának, Szent Mihály főangyalnak és egész Közép-Kelet Európa minden szentjének közbenjáró támogatása” – zárta szavait Erdő Péter.

A romániai és magyarországi, egyházi és világi méltóságok köszöntőszavai között Orbán Viktor miniszterelnök levélben küldött üzenete is elhangzott Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes tolmácsolásában. Orbán Viktor egy Márton Árontól kölcsönzött gondolattal kezdte levelét: „Akik őrhelyre állanak, éber figyelemre és megsokszorozott munkára vannak kötelezve.” Így folytatta: „Bár a terhek megsaporodtak és a veszélyek is más arcot öltöttek, Gyulafehérvár ősi temploma ma is az erdélyi magyar katolicizmus szíve, ahonnan már több mint ezer éve áramlik szét a hitre vezető és a különböző nemzetek fiait egymáshoz emelő pástori tanítás. Ez a tiszta keresztény hagyomány ma újabb mérföldkőhöz érkezett, amikor a magyar nemzeti összetartozás évében új érsek lép a főegyházmegye élére. Hála a Gondviselésnek, hogy széleskörű tudásával és tapasztalatával mostantól már Erdély hitvalló püspökének egykori őrhelyén és az általa kijelölt utat szem előtt tartva szolgálhatja (Kovács Gergely) az erdélyi katolikusok sokszínű közösségét” – fogalmazott

levelében Orbán Viktor, és bölcsességet, áldott szolgálatot kívánt Erdély új érsekének.

Kezében Márton Áron pástorbójával, életprogramjaként, küldetésül és feladatául Kovács Gergely ezt jelölte meg: jó pástorként viselni gondját a nyájnak, olyanként, akinek ismerik hangját a juhok – s mindezekhez Kányádi Sándor szavait idézte: „Aki megért s megértet, egy népet megéltet” (Játszva magyarul, 1974). „Járjunk együtt! Erre biztat Ferenc szentatyánk és Áron püspök is. Nagy kiterjedésű főegyházmegyéinkre jellemző a sokszínűség, a sokféleség. Együtt kell járnunk: megőrizve a saját kultúrát és identitást, de tiszteletben tartva a másikat, a másikat. Egymást tisztelve, megbecsülve és segítve, csak közösen és együtt tudunk Istennek tetszően dolgozni. Járjunk együtt!” – erre hívott meg mindenkit a hivatalába beiktatott új gyulafehérvári érsek, közvetlen munkatársaival: Lukács Imre Róbert általános helynök, Hurgói János irodavezető és érseki titkár, valamint Fr. Urbán Erik OFM szerzetesekért felelős érseki helynök atyákkal együtt.

Isten éltesse és óvja az erdélyi egyházmegye 83. főpásztorát, és tartsa meg arcán azt a végtelen megatartottságot, kedves mosolyt és szelíd alázatot, amellyel a pástorbót a kezébe vette és a nyája felé elindult!

Varga Gabriella
Címlapfotó: Velicsek László Miklós

ÁDER JÁNOS KÖZTÁRSASÁGI ELNÖK BUDAPESTRE HÍVTA FERENC PÁPÁT

Február 14-én délelőtt Ferenc pápa magánkihallgatáson fogadta Áder János magyar államfőt, aki feleségével és kíséretével érkezett az audienciára. A köztársasági elnök meghívta az egyházfőt a szeptemberben Budapesten tartandó eucharisztikus kongresszusra. A Szentatya jelezte, hogy nagyon szívesen eleget tenne a meghívásnak. Ezt százszázalékos elköteleződésnek nem lehet tekinteni, mindenesetre több volt ez, mint egyszerű udvarias válasz, nyilatkozta később Áder János.

Az audiencián Áder János angolul köszöntötte a pápát, majd emlékeztetett arra a magyar mondatra, amelyet ő is ismer: *Isten éltesse!* Ezt követően az apostoli palota könyvtárban félórás, szívélyes légkörű magánmegbeszélést folytattak, amelyen P. Vértesaljai László jezsuita tolmácsolta. Közös elkötelezettségként a teremtett világ védelméről, azon belül is hangsúlyosan a vízvédelemről esett szó, tekintettel a pápa *Querida Amazonia* kezdetű apostoli buzdítására. A budapesti meghívás tolmácsolásakor a köztársasági elnök szóba hozta, hogy huszonöt éve nem járt katolikus egyházfő Magyarországon, legutóbb Szent II. János Pál pápa látogatta meg hazánkat 1996-ban.

Áder János egy Zsolnay ezin szobrot ajándékozott a pápának, amely egy meditáló szerzetest ábrázol. Az alkotás 1908-ból való, Damkó József szobrászművész munkája. Az elnök elmondta a pápának, hogy előző nap megtekintette a Lateráni Bazilikában ugyanennek a művésznek egy másik alkotását. Az 1909-ben készült dombormű emléket állít II. Szi-

veszter pápának, aki elküldte a koronát Szent István magyar királynak. A pápa egy a régi Szent Péter-bazilikát ábrázoló bronzplakettel viszonzta az ajándékot, illetve pápasága dokumentumait, Béke Világnapi üzenetét és az Emberi Testvériségről szóló dokumentumot adta át a magyar elnöknek, hozzátéve angolul: *A békéért és az agresszió ellen.*

A pápai audiencián és az azt követő államtitkársági megbeszéléseken Áder János és Pietro Parolin bíboros államtitkár, valamint Mirosław Wachowski prelátus, a szentszéki államtitkárság külügyi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkára meglepéssel nyugtázta a jó kétoldalú kapcsolatokat a Szentszék és Magyarország között. Emlékeztettek rá, hogy a diplomáciai kapcsolatok száz évre nyúlnak vissza és azokat harminc éve újították meg. Kitértek a szeptemberi budapesti, 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra, és tárgyaltak olyan kölcsönös érdeklődésre számot tartó témákról, mint a társadalmi igazságosság, a befogadás, a család előmozdítása, a teremtett világ védelme, Európa jelene és jövője.

PÁLOSAN SZÉP AZ ÉLET: ÚTON A BOLDOG ÖZSÉB-EMLEKÉV KIÁLLÍTÁSA

„Születtem. Szerettem hazámat s dolgoztam érte [...]. Tegyetek ti is így” – áll azon a tizenöt méter hosszú buszon, amelyben *Pálosan szép az élet!* címmel rendeztek be kiállítást az egyetlen magyar alapítású szerzetesrend történetének bemutatására. Virág Benedek pálos szerzetes gondolata vált a mottójává annak az utazótárlatnak, amely január végén megkezdett lengyelországi útja után márciustól Kárpát-medence-szerte irányítja a figyelmet erre a nagyon fontos magyar örökségre, a Magyar Pálos Rend alapítója, Boldog Özséb halálának 750. évfordulója alkalmából.

Boldog Özséb művének, lelkiségének eleven hordozója a pálos rend, amely többszöri megszakítás után ma ismét működik Magyarországon – emelte ki Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek az emlékévet megnyitó beszédében január 20-án a budapesti Szent István-bazilikában. Az egyetlen magyar alapítású férfi szerzetesrend megszervezőjének alakját a bíboros szerint három tulajdonság tette emlékeztetéssé: a tudomány szeretete, az áhítat és az irgalmasság. Özséb a papi élet nagylelkűségét, a szabadság és az állandó rendelkezésre állás eszményét, a másokért élő és Krisztushoz szeretettel ragaszkodó pap képét állította maga elé. A tökéletes papi életet és lelkiséget kereste, így jutott el Remete Szent Pál követőinek életformájához – méltatta Erdő Péter. Arnold Chrapkowski, a rend generálisa arról beszélt: a pálos közösség a magyar földre eresztette mélyre gyökereit, hogy később más országokat is gazdagítson karizmájával. Ismertette: ma 500 pálos szerzetes 17 országban több mint 70 rendházban teljesít szolgálatot. „Az új idők és új helyek új kihívásokkal járnak, de az Isten iránti hűség nem változik” – fogalmazott a generális.

A pálos rend az emlékév során egy mozgóképi kiállítással is megismer-

teti a nagyközönséggel a rend életét. A kiállítást szállító busz január végén Budapesten, a Szent István-bazilika előtt állt, majd lengyelországi körútra indult. Częstochowa-Jasna Góra, Świdnica, Wrocław, Wieruszów, Toruń és Varsó után közel egy hónapig várta a látogatókat Budapesten a Nemzeti Múzeum kertjében, majd március első napjaiban kigördült onnét, hogy október végéig bejárja az országot, érintve a Kárpát-medence egyes területeit is.

Az interaktív tárlat nyolc részét az evangéliumi nyolc boldogság mondatai fűzik össze. A nézőt a zenehallgatáson át a filmnézésig több lehetőség segíti az élményszerzésben, sőt virtuálisan végiglapozható



a legdíszesebb magyar nyelvemlékkódex, az Országos Széchényi Könyvtárban őrzött Festetics-kódex, amely a XV. század végén készült az egyik magyar kolostorban, Nagyvácszonyban. Hangsúlyos szerepet kap a tárlatban Częstochowa, a mai rendi központ 1382-es alapítása, valamint az ott őrzött Fekete Madonna-ikon. Informatikai eszköz segítségével tekintheti végig a néző Esztergomi Boldog Özséb számos ábrázolását és megszemlélheti az 1950 előtti és az 1989 utáni pálos élet fotóit. Forgatható „falon”, egy-egy mondat, képpel illusztrálva láthatók az alkotó magyar pálosok, köztük a *Vitae fratrum* szerzője, Gyöngyösi Gergely, az 1934-es újraindulás egyik alakja, Gyéressy Béla Ágoston atya, *A fehér barát* című rendi értesítő elindítója vagy a már idézett Virág Benedek költő. A kiállítás útvonaláról a www.palobusz.hu honlapon lehet tájékozódni. (VG)

Erdő Péter is meghívta az eucharisztikus kongresszusra a Szentatyát

Ferenc pápa február 19-én reggel magánkihallgatáson fogadta Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érseket. A magyar főpásztor a szeptemberi budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus előkészületeiről tájékoztatta az egyházfőt. Erdő Péter korábban már meghívta a Szentatyát Magyarországra, a mostani találkozájukon megerősítette ezt, hangsúlyozva, hogy Ferenc pápa jelenléte különlegesen is nagyszerű üzenet lenne, gyógyítaná sok nép lelki sebeit és hozzájárulna ahhoz, hogy Közép-Európa népei ne csak megbékéljenek egymással, hanem közösen tudjanak dolgozni az alapvető értékeken. „A Szentatya láthatólag szeretettel, örömmel és érdeklődéssel fogadott. Nyilván teljes és végleges elköteleződést mutató hivatalos bejelentést nem tett, de bízom abban, hogy van esélyünk arra, hogy pozitív választ kapjunk” – nyilatkozta a bíboros a találkozó után a Vatikáni Rádióan.

Gyermekeknek

A LEGFŐBB TÁPLÁLÉK

Néhány nappal ezelőtt, február 26-án, hamvazószerdával elkezdődött a nagyböjt. Egyházunk előírása elsősorban a felnőttekre vonatkozik: hamvazószerdára és nagypéntekre szigorú böjtöt ír elő. A 18 és 60 év közötti hívek csak egyszer étkezhetnek és még kétszer vehetnek magukhoz ételmet (házánkban ez a szabály úgy szól, hogy csak háromszor lehet étkezniük és egyszer jóllakniuk). E két napon és nagyböjt többi péntekén a 14 évesnél idősebbeknek nem szabad húst fogyasztaniuk. De te is bekapcsolódhatsz a böjtölésbe – még ha nem is tartod meg a napi háromszori étkezés szabályát. Hiszen böjtölni nem csak úgy lehet, hogy nem eszünk! Azt is böjtnek tekinthetjük, ha lemondunk egy számunkra kedves időtöltéstől. Például ha elhatározod, hogy nagyböjtben nem játszol a számítógépen. Vagy kevesebbet nyomkodod az okostelefonod. Vagy – hogy az étkezésnél maradjunk – nem eszel csokoládét.

Vannak olyan emberek is, akik nem csupán a böjti időszakban élnek önmegtartóztató életet. Elvonulnak a hétköznapi, „átlagos” életből, magányosan vagy néhány fős társaságban töltik napjaikat, távol a világ zajától. Sokat imádkoznak, keveset esznek (és nem csak nagyböjtben). Ők a remeték. Az első ilyen szerzetesek egyike volt Remete Szent Pál, aki nekünk, magyaroknak különösen kedves, hiszen róla kapta a nevét a magyar alapítású pálos rend. Talán nem is gondolnád, de néha olyanok is a szegénységgel járó remeteéletet választják, akik addigi életüket jólétkben, gazdagságban töltötték. Vagy éppen népes családjukat elhagyva mondanak igent Isten hívására és választják a világból elvonult szerzetesi életet.

Ilyen az a szent is, aki egy gazdag országban, tehető családban élt s később ennek az országnak a védőszentje lett: ő Flúei Szent Miklós, Svájc patrónusa, akit egyházunk e hónapban, március 21-én ünnepel. Bár gazdag parasztcsaládban nőtt fel, s boldog házasságából tíz gyermek született, mindig is erős vágyat érzett a remeteélet iránt. Egy látomásban egy tornyot látott; hazája egyik városa, Ranft tornyát. Ez a torony lett remeteségének szimbóluma. Hosszas vívódás után, hátrahagyva addigi életét, Ranftba vonult és ott töltötte utolsó két évtizedét. Tartózkodott mindenféle tápláléktól: az egyedüli, amit magához vett, az Eucharisztia volt.

Nagyböjtben, és főleg ebben a különleges évben, amikor Magyarország ad otthont az Eucharisztikus Világkongresszusnak, jó példaként állhat előttünk Svájc nagy szentje, akinek az egyetlen, igazi tápláléka az Eucharisztia volt.

Kovács Péter



Simon M. Veronika: Áhítat

Cserkész hírek

„NÉZZÉTEK A DOLGOK DERŰS OLDALÁT!”

Februárban emlékeztünk Lord Robert Baden-Powell of Gilwell, a cserkészzet alapítójának születésnapjára. De ki is volt Bi-Pi, ahogyan a cserkészek nevezni szokták őt? Nyolcadik gyermekként Londonban született 1857. február 22-én. Diákkorában kezdett érdeklődni a cserkészés és az erdei élet után. Hoppá, de mit is jelent az, hogy cserkészés? Jelentősége: kutat, keresgél, és az ómagyar cserkézből származik, amely körbejárását jelent.

Életének következő szakaszában Robert Baden-Powell katonaként figyelte meg, hogy Dél-Afrikában, primitív fegyverzetük ellenére, terepismeretüknek köszönhetően ismételtlen győztek a bennszülöttek. Később jó barátja, Frederick Russell Burnham segítségével megállapították, hogy háborús helyzetben a fiatalok nagyobb feladatokra is képesek számukra kidolgozott sajátos képzési módszerekkel. A *Segédanyag a cserkészéshez* (Aids of Scouting) című könyvében fogalmazta meg gondolatait. Hazatérve katonai éveit után, könyvének sikerét látva, egyre több előadást tartott fiataloknak. William Smith kérésére kidolgozott egy nevelési programot fiataloknak, amelyet 1907-ben ki is próbáltak Brownsea szigetén egy tábor keretében belül. Ez volt az első cserkész tábor! 1908. január 24-én kihirdette a cserkészzet megalakulását. Ugyanebben az évben jelent meg újabb nagyszerű könyve, a *Cserkész fiúknak* (Scouting for Boys) címmel. 1910-ben beindította a lánycserkészzetet is, amelyet lánytestvérére, Agnes Baden-Powellra bízott, akitől a felesége, Lady Olave Baden-Powell vette át a vezetést. VII. Edward király biztatására nyugdíjba ment, hogy minden energiájával a világot megmozgató ifjúsági sikertörténettel foglalkozzon. 1941. január 8-án, 83 évesen halt meg Kenyában.

A cserkészfiúknak írt utolsó üzenete így szólt: „Kedves cserkészek! Ha valaha láttátok már a *Pán Péter* című filmet, emlékezzetek, hogyan mondta el a főkalóz

búcsúbeszédét minden alkalommal, attól tartva, hogy amikor eljön a halál órája, nem lesz már ideje a búcsúra. Így áll a helyzet velem is, és – bár nem haldoklom – most én is búcsúüzenetemet akarom elküldeni nektek. Emlékezzetek arra, hogy ez az utolsó üzenet, amelyet tőlem valaha kaptok, véssétek hát jól emlékezetetekbe. Nagyon boldog életem volt, és azt akarom, hogy a tiétek is az legyen. Hiszem, hogy Isten azért teremtett bennünket ebbe a szép világba, hogy boldogok legyünk és élvezzük az életet. Csak-hogy a boldogság nem a gazdagságból ered, nem a sikeres karrierből és nem saját vágyaink kielégítéséből. A boldogsághoz vezető út ott kezdődik, hogy fiúkorotokban egészségessé és kitartóvá fejlesztétek magatokat, hogy felnőttként hasznosak lehessetek és élvezni tudjátok az életet. A természetismeret megmutatja számotokra, hogy mennyi teljes szépségű és különleges dologgal látta el Isten, boldogításunkra, a földet. Legyetek elégedettek azzal, amit kaptatok és használjátok föl a lehető legjobban. Nézzétek a dolgok derűs oldalát, ne a borúsát. Am az igazi boldogságot csak a másoknak nyújtott boldogság által érhetitek el. Igyekeztek ezt a világot kicsit jobb állapotban magatok mögött hagyni, mint ahogy találtátok: úgy, amikor eljön halálotok órája, boldogan halhattok meg abban a tudatban, hogy nem vesztettétek el az időtöket, megtettétek, ami tőletek telt. Legyetek készen a boldog életre és a boldog halálra. Ragaszkodjatok mindig a fogadalmatokhoz – akkor is, ha már nem vagytok gyerekek. Isten segítsen ebben benneteket. Barátotok: Robert Baden-Powell.”

Végül arra kérem az *Életünk* kedves olvasóit, hogy Bi-Pi-nk nemrég volt születési évfordulója alkalmából olvassanak kicsit többet Lord Baden-Powellról és minél több magyar fiatalnak ajánlják a cserkészzetet! Éljen ez a nagyszerű, világot átfogó ifjúsági mozgalom!

**Schenk Angyalka cserkésztestvér,
az innsbrucki 79. sz. Dr. Kozma
György SJ cserkészcsapat vezetője**

HIVATÁS- ÉS SZOLGÁLATTUDÓ FIATALT DÍJAZTAK

Bojtos Anita vette át idén a Szalézi Szent Ferenc-sajtóösztöndíjat

Szalézi Szent Ferenc, az újságírók védőszentjének ünnepéhez kapcsolódva január 30-án szentmisét mutattak be a médiában dolgozókért Budapesten a Központi Papnevelő Intézet kápolnájában. Ezt követően adta át a diszteremben Veres András püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke a több mint négy évszázaddal ezelőtt élt genfi főpásztor, teológus és lelkesítő íróról elnevezett sajtóösztöndíjat, amelyet a püspökök testülete 2001-ben alapított az újságírói hivatás megbecsülésének jeléül, a keresztény-katolikus értékrend szakmailag megalapozott és hiteles képviselésének elősegítésére a nem egyházi írott és elektronikus sajtóban. A püspöki kar ebben az évben Bojtos Anitának, a Magyar Hírlap munkatársának adományozta a Szalézi Szent Ferenc-sajtóösztöndíjat.

A médiában dolgozókért bemutatott szentmisén – amelyen mások mellett Michael August Blume SVD apostoli nuncius, Cserhádi Ferenc, a külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök, Varga Lajos, a Váci Egyházmegye segédpüspöke, Kuminez Géza, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem rektora, Tóth Tamás, az MKPK titkára és Martos Levente Balázs, a Központi Papnevelő Intézet rektora koncelebrált – Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek elmondta: Szalézi Szent Ferenc a katolikus újjászületés „nagyszerű képviselője volt”, ugyanakkor a protestánsok is becsülték, mert „szeretettel, emberséggel tudott megnyilatkozni”. Aki a mai médiában képes megjeleníteni ezt az érzékenységet és emberséget, az egyrészt ritka értéket képvisel, másrészt tanúságot tesz keresztény hitéről – tette hozzá Erdő Péter.

Veres András, a szentmise főcelebránsa

és szónoka arról beszélt: sokszor felteszi magának a kérdést, hogy vajon régen volt-e könnyebb keresztény újságíróként dolgozni vagy ma. Mert – mint mondta – míg a kommunizmus idején nem lehetett nyíltan gyakorolni a keresztény újságírást, addig ma ugyan lehetne, mégis néha egészen furfangosnak és rámenősnek kell lenni ahhoz, hogy a keresztény értékrend érvényesülhessen egy-egy cikkben, tanulmányban. Az újságírás óriási felelősség és óriási erény is szükségeltetik hozzá – állapította meg az MKPK elnöke, és Szalézi Szent Ferencet idézte: „Semmi sem olyan erős, mint a valódi gyengédség, és semmi sem olyan gyengéd, mint a valódi erő.” Veres András megköszönte a médiában dolgozó keresztény újságíróknak, hogy minden küzdelem és nehézség ellenére vállalják ezt a munkát, és azt kívánta nekik: mindig legyen elegendő hitük, bátorságuk és szeretetük ahhoz, hogy munkájukat Isten dicsőségére végezzék.

A Szalézi Szent Ferencről elnevezett sajtóösztöndíjban olyan újságíró részesülhet, aki életvitelével és munkásságával a keresztény értékrend követéséről és szakmai igényességéről tesz tanúságot. A szentmisét követő kitüntetésátadáson felolvasott laudáció szerint Bojtos Anita, tudományos munkája mellett, szolgálata részének tekint minden olyan tevékenységet, amely előmozdítja az értékközvetítést és az értékalapú szellemiség közösségi kiteljesedését – így az újságírást is. A Szent Margit Gimnáziumban érettségizett 2005-ben, majd a budapesti Eötvös Collegium tagjaként történelem-néprajz szakon diplomázott az ELTE-n. Doktori disszertációját a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen a XVII. századi pálos rendtörténetből írta 2018-ban. Vitéz Anitaként a Magyar Hírlap hasábjain katolikus konferenciákról, megemlékezésekről, liturgikus eseményekről és ünnepekről, évfordulókról tudósít. Foglalkozik a magyar közösségi tudat szempontjából is releváns történelmi-kultúrtörténelmi témákkal is, mint a bécsi Pázmáneum, a Mária-tisztelet, a magyar egyetemi képzés hagyományai, köztük az Eötvös Collegiummal összefüggő témák. Sorai által az olvasók betekintést kaphatnak a

történettudomány friss, közérdeklődésre számot tartó eredményeibe is. Bojtos Anitaként kutatja a magyar egyház-, társadalom- és eszmetörténetet, korszakokon átívelően a hivatások és hivatástudat történetét. 2006 és 2013 között tagja volt az Eötvös Collegiumnak, ez formálta a tudományos kutatói hivatáshoz és a szolgálathoz (mint tudósként az újságírást) való viszonyát. Jelenleg a Boldog Özséb-emlékév keretében

szeptemberben megnyíló pálos rendtörténelmi kiállítás egyik kurátora. Kutatta a török-kori történelmet, a nagyatádi helytörténetet, Horváth Mihály püspök és történetíró életét. Hajnal Zénóról, az 1945-ben meggyilkolt nagyatádi ferences szerzetesről tabló-kiállítást állított össze Nagyatádon, ahonnan a családja származik. Elnökségi tagként részt vesz a Mika Sándor Egyesület, az Eötvös Collegium Baráti Köre és a Budai Margitosok Baráti Köre munkájában. A Mika Sándor Egyesületnek alapító tagja és első elnöke. Az első esztergomi főegyházmegyei sematizmus (1647) címmel 2014-ben önálló kötete jelent meg. 2007-től napjainkig hat szerkesztett kötet és közel negyven tanulmány és közlemény is kapcsolódik a nevéhez. Kitüntetéséhez szeretettel gratulálunk!

(VG)

KAPTAM EGY VILÁGOT

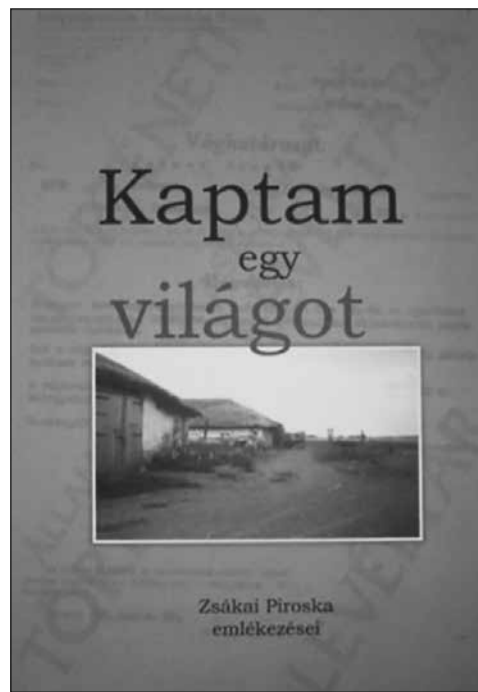
Ez a címe Zsákai Piroska könyvének, és a kötet elolvasása után mindjárt hozzá is tehetjük, micsoda világot kapott a szerző. Mert Zsákai Piroska még tízéves sem volt, amikor édesapját mondvacsinált vádakkal az ÁVÓ letartóztatta, majd a hírhedt recski kényszermunkatáborba hurcolta. A kommunista diktatúra vasókle nem maradt tétlen a család többi tagjával szemben sem: Piroska és testvére – anyjukkal együtt – hamarosan a Hortobágyra került, ahol a rendszer – szovjet mintára – éppen mezőgazdasági kísérletbe kezdett és az „osztályelleneséget” rizstermesztésre fogta, ott, ahol erre még a legkisebb esély sem kínálkozott. Persze a kudarcért is természetesen a rizsföldeken robotolókat hibáztatták.

Zsákai Piroskát keresztény hite segítette túlélni azokat a borzalmakat, amelyeket már kislányként ráért a sors: egy birkahodályban kezdte életét a Hortobágyon. Megérkezése után testvérel együtt szabályosan koplalt, de még a víz is csaknem ihatatlan volt. Anyjuk – a többi kitelepítettel együtt – hajnaltól estig a rizsföldeken, nemegyszer derékig vízben robotolt. Nyár idején az égető napban semmi árnyék sem kínálkozott, így a leégett bőr fájdalmasan hámlott mindenkiről. Egy idő után a csirkekelte-tőbe helyezték át, de oda is csak hosszan tartó gyalogolás után jutott el, így gyermekei szinte alig látták. Az apa nélkül maradt család több mint három éven át lakott előbb a számukra kijelölt birkahodályban, majd egy barakkban, ami télen fűthetetlen volt, így nem csoda, hogy az éjszakákat egymáshoz bújva szabályosan végigvacsogták.

A kezdeti időben a kitelepítettek gyermekei a tanyasi iskolába járhattak, de a rendszer hamarosan őket is igyekezett elszigetelni a külvilágtól. Tanításukkal egy Szentgotthárdról származó gimnazistát bízták meg, aki azonban mindent elkövetett annak érdekében, hogy a fiatalok mégse maradjanak le a táboron kívül élő diákok mögött. Ez sikerült is neki, mert miután Sztálin halálát követően Nagy Imre került a miniszterelnöki székbe, némileg enyhült a terror. A hortobágyi kényszermunkatábor is felszámolták, a családok pedig – Budapest kivételével – visszatérhettek eredeti lakóhelyükre, ahol a fiatalok csaknem zökkenőmentesen folytathatták tanulásukat a korban nekik megfelelő osztályokban.

A *Kaptam egy világot* című könyvet átsüti a szerző kedélyes derűje, a jövőbe vetett bizalma, amely – mint sokszor hangsúlyozza – mély istenhítéből ered.

Pedig sok éven át a bizonytalanság és az ebből fakadó félelem volt az állandó kísérője. Édesapja, miután hazakerült Recskről, az ország alighanem legkegyetlenebb kényszermunkatáborából, csak kétkézi munkásként dolgozhatott



és felesége sem tudott képességeinek megfelelő állást találni – mindketten jóval a nyugdíjkorhatár elérése előtt haltak meg. Zsákai Piroskát később is elkísérte a megbélyegzés, és mint egykori kitelepített gyermekének ugyan esélye sem volt a továbbtanulásra, de kitaró szorgalommal egy hét alatt behozta egy egész év orosz nyelvismeretét és megnyerte a megyei oroszversenyt, amiért bekerülhetett a gimnáziumba. Arról álmodozott, hogy újságíró vagy diplomata lesz, de végül be kellett érnie a jászberényi tanítóképzővel. Onnan a szülőhelyéhez, Hatvanhoz közeli kerekharaszi tanyasi iskolába került, és ugyan idővel Egerben magyar–orosz szakon elvégezte a főiskolát is, Harasztról ment nyugdíjba. Mivel elhivatottságot és még kellő erőt is érzett magában, önkéntes tanítóként folytatta a fiatalok nevelését a kárpátaljai ferences misszióban.

Zsákai Piroska könyve olyan korszakba enged bepillantást, amely meghurcolta mindazokat, akik nem voltak hajlandók feltétel nélkül kiszolgálni a kommunista diktatúrát. De példa arra is, hogy az istenhít mekkora erőt adhat még egy embertelen világban is. (*Zsákai Piroska: Kaptam egy világot, Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet, Veszprém, 2018*)

Vincze András

GYÜMÖLCSOLTÓ BOLDOGASSZONY

A tavaszi napéjegyenlőség március 21-re, a Gyümölcsoltó Boldogasszony, a katolikus liturgiában az Angyali üdvözlés ünnepe pedig március 25-re esik. E napon fogan meg a Szűzanya méhében Jézus Krisztus. Mária madarai, a fecskék, akik Kisboldogasszony napján mennek délre, Gyümölcsoltó Boldogasszony napján érkeznek haza. Az ehhez köthető magyar népszokások közül kiemelkedik a fákyagyújtás, a fák beoltása, metszése és szemzése, bajelhárító piros szalag fára kötése.

A kompozíció előterében az *Angyali üdvözlés* látjuk, latinul az *annunciációt*. Azt tartja a néphagyomány, hogy hajnali háromkor jelent meg Gábrriel arkangyal a Szűzanyának. Talán a legszebb katolikus imádságunkká vált szavakkal üdvözölte Őt: „Üdvözlégy Mária, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled, áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus.” Később az utókor hozzáfűzte: „Asszonyunk, Szűz Mária, Istennek szent Anyja, imádkozzál érettünk, bűnösökért, most és halálunk óráján.”

A művészettörténetben számon tartott első angyaliüdvözlés-ábrázolások 300 körül, a római katakombákban születtek. Az V-VI. századtól jelenik meg Mária térdreboruló testtartása.

Ennek megfelelően a harang formájú talapzaton közepén látjuk a sorsát elfogadó, kezét mel-lén keresztbetevő, mozgalmas kontrapozsztban féltérdre ereszkedő Máriát. Ez a kéztartás az ikonográfiában az úgynevezett *vir dolorum* ábrázolásokhoz hasonló, ami a *Fájdalmas Szűzanya* attribútumává vált.

Az *Angyali üdvözlés* jelenetben Gábrriel, az angyalok fejedelme érkezett Máriához, hogy hírül adja neki Izajás próféciájának a megvalósulását (7,14): az ő méhében indítja el a Szentlélek által Isten a Megváltó földi életét. Így Mária kéztartásával mintegy előre utalok Jézus Krisztus földi életére. Az öröm együtt jelenik meg a fájdalommal.

A magyar Gyümölcsoltó Boldogasszony Mária nem glóriát visel, hanem a Teremtő választottjaként egy olyan pártát, amelynek közepén Boldogasszony fénytulipánját tizenkét csillag veszi körül. Mária felett, a

háttal középpontjába helyezve Gábrriel arkangyal jelenik meg. Szárnyait mérműves, gótikus rózsablaokból hajlítottam Mária alakja köré, hogy fényel ölelhesse körbe azt, aki a Teremtő rendeléséből befogadja a fényt.

Az angyal feletti síkban, a mandorla formában, középre komponálva a kereszténységünk előtti kor Gyümölcsoltó Boldogasszonyához kötődő életfa emelkedik az égig. A szeretetből fakadó ősi Istenfa közepén egy tulipán virágzik, ami az asszonnak, a nőiségnek, a Boldogasszonynak, Máriának az attribútuma. Az életfa egyik ágán galamb utal a majdani Szentlélek galambjára, míg másik ágán fecske, a Boldogasszony madara látható.

Szeretem a fecskéket. Gyermekekorom kedves emléke, hogy anyai nagyapám, fent a Cikatanyán, március vége felé, Gyümölcsoltó Boldogasszony tájékán mindig kitért az istálló kapuit, hogy a fecskék hazaérkezésükkor vissza tudjanak repülni fészükbe. Azt tartotta a néphagyomány, hogy az a ház, amelyben fecskék fészkelnek, magán viseli a Boldogasszony áldását.

A magyar néphit szerint hajnali három óra tájt jelent meg Gábrriel arkangyal Máriának, ezért sok helyen már hajnali háromkor összegyűltek az emberek és közösen imádkoztak. Talán éppen ezt az archaikus imát mondták: „Üdvözlés kinyit Szűz Virág, Szűzen szülő szép anyaság, Kegyes Királyné asszonyság, Csillaggal fénylő boldogság...”

A magyar néphit szerint hajnali három óra tájt jelent meg Gábrriel arkangyal Máriának, ezért sok helyen már hajnali háromkor összegyűltek az emberek és közösen imádkoztak. Talán éppen ezt az archaikus imát mondták: „Üdvözlés kinyit Szűz Virág, Szűzen szülő szép anyaság, Kegyes Királyné asszonyság, Csillaggal fénylő boldogság...”

Józsa Judit



Józsa Judit:
Gyümölcsoltó Boldogasszony.
Fotó: Gedai Csaba

légy kinyit Szűz Virág, Szűzen szülő szép anyaság, Kegyes Királyné asszonyság, Csillaggal fénylő boldogság...”

JÓZSA JUDIT kerámiaszobrász, művészettörténész, a Magyar Kultúra Lovagja Székelyudvarhelyen született 1974-ben, Józsa János és Julianna neves korondi keramikus népművészek harmadik gyermekeként. 1994-ben települt át Magyarországra, azóta Budapesten él. Művészetével és művészetpártoló tevékenységével a keresztény-katolikus értékrend elkötelezett képviselője. *Mária, a magyarok Boldogasszonya* című, 14 alkotást bemutató kiállításával Szűz Máriát tárja a néző

elő, akinek védelmező palástja alatt az összmagyarság menedéket talál évszázadok óta. Hat évvel ezelőtt nyitott művészeti kiállítótere, a Józsa Judit Galéria Budapest szívében, a Ferenciek terénél, a Városház u. 1. szám alatt napközben várja az igényes magyar képző-, ipar- és népművészeti alkotásokat megtekinteni, megvásárolni szándékozókat, esténként pedig gyakran ad helyet kulturális rendezvényeknek. Mindezekről bővebben a www.jozsajudit.hu honlapon lehet tájékozódni.

ÉVFORDULÓK



1828. március 16-án szentelték püspökké: **Hám János szatmári püspök**

„Mindjárt kormányzásom kezdetén fogadást tettem, hogy a legegyszerűbb, a legtakarékosabb életet fogom élni, amit állásom tisztsége csak megenged. A gazdaságot szorgalmasan vezetem, és mindenemet, amim van, vagy amit jövedelmem fölöslegéből félre tudok tenni, egyházmegyei alap létesítésére fogom fordítani, melynek általános és fő célja Isten dicsőségének és a hívek üdvösségének az előmozdítása lesz.” (Hám János)



1940. március 18-án tért haza Teremtőjéhez: **Majláth Gusztáv Károly erdélyi püspök**

„Szűnjék meg végleg az a közönyösség, amely világi hiveinket az egyház életével szemben eddig eltöltötte. Ne tekintsük az egyház ügyét kizárólag a papok ügyének. Közös az mindnyájunkkal! Legyen tehát mindenkinek része a munkában, de legyen része az érdemekben is.” (Majláth Gusztáv Károly)



1916. március 25-én született: **Kaszap István jezsuita novícius**

„Szeretettel, szenvedéssel szolgálni a szeretet Székhelyét, Jézus Szentséges Szívét” (Kaszap István). „Gomolygó felhők felett örökké kék az ég” (Kaszap István). „Baljóslatú szélben szent ecsetként lengett / s igen sok szenvedő megfakult szőttese, / meghervadt lelke megszinesült tőle” (Mécse László).

ELREPÜLT TÍZ ESZTENDŐ

Imádságos visszatekintés

„Az ember Isten vadhajtása, ha fához mérjük. Mint kis csemete egy volt Istennel, azután ráburjánzott önmagára.” Nagyon tetszik nekem ez a rábaközi bölcsesség. A 'vadhajtás', 'mely ráburjánzott önmagára' kifejezés számomra a János evangélium 15. fejezetével mutat hasonlóságot. „Amint a szőlővessző nem teremhet maga, csak ha a szőlőtől marad, úgy ti sem, ha nem maradtok bennem. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, s én benne, az bő termést hoz. Hisz' nélkülem semmit sem tehettek. Aki nem marad bennem, azt kivetik, mint a szőlővesszőt, és elszárad. Összeszedik, tűzre vetik és elég. Ha bennem maradtok, és tanításom is bennetek marad, akkor bármit akartok, kérjétek, és megkapjátok.”

A 'vadhajtás', 'mely ráburjánzott önmagára', egyszer csak olyan lesz, mint a terméketlen fügefá, amelyen immár három éve nem termett gyümölcs. Ez a fá, közbenjárásra, kap egy év haladékot. Arra nem derül fény a továbbiakban az Evangéliumból, hogy érdemes volt-e haladékra, termőre fordult-e a szerető gondozás hatására. Így is, úgy is történhetett. Akár lehetett belőle olyan, mint az a másik fügefá is. Az a megátkozott fügefá. Amely száradjon ki mindörökre. Vadhajtás. Levelei között nem termett gyümölcs. Nem termett a szeretet és az irgalmasság gyümölcse, nem termett az igazság gyümölcse. Száradjon ki tehát mindörökre! Nő majd helyette más, amelyen nemcsak gyülemelhajtások bimbóznak és szővirágindák leveleznek. Ez már – vagy akár most már – nem érdemel és nem is kap több haladékot. A tűzre vetésék! Hamvadjon el, mert hiszen csupán 'önmagára burjánzott rá'. Ilyen az ember is, Isten nélkül: „...elszárad. Összeszedik, tűzre vetik és elég.”

Tíz évvel ezelőtt, 2010. március 7-én délelőtt tíz órakor Budapesten a Nepomuki Szent János-templomban magyar-lengyel szentmise volt: *In memoriam Isten Szolgája Kelemen Didák OFM.Conv és Wojciech Topolinski OFM.Conv*. Lássuk, mint működik a hit és a szeretet ereje „egy koporsója előtt álló országban”, mit tehetett egy XVIII. századi és egy XX. századi minorita hite és szeretete korában, és hogyan sugárik át az mára is, századokon át.

A szentmise könyörgéseit a hívek nyomtatott formában a padokra téve megtalálhatták, magukkal is elvihették, otthon imáikba foglalhatták. Rövidített formában a szentmise során a választóközvet országgyűlési képviselőjelöltjével és a XVII. kerület képviselőjével olvastuk fel.

1. Add Istenem, hogy II. Rákóczi Ferenc fejedelmünk hitét ma is bátran valljuk, és alábbi gondolatai szerint éljünk és cselekedjünk: „Uram, távol legyen tőlem, hogy azt higgyem, van valami saját érdemem a mezítelenségen, a nyomorúságon és a gyarlóságon kívül. Szabad akaratot adtál nekem, de ha nem tereled ezt kegyelmeddel a láthatatlan és megfoghatatlan természetfölötti dolgok felé, mindig a láthatók, megfoghatók és természetemet gyönyörködtetők felé fordul. Ezért rajtam kívül és benned kell lennem, és neked bennem, hogy jót tehessek. Bennem kell élnem, hogy ne haljak, vagy inkább meg kell halnom a magam számára, hogy neked éljek.” Ne feledkezzünk meg a háláról, amit gyermekkorának élményeihez köt: „Te adtál nekem erőt ahhoz, hogy ellenálljak a nyomorúságoknak, Te takartál be engem, ha fáztam és hóval borítva feküdtem a földön, te üdítéssel föl egy korty vízzel, ha gyakran szomjaztam, és egy falat kenyérral, ha éheztem, s ...megmaradt egészségem és gyöngye testem megedződött.” Add, Uram, hogy átérezzem és érezzük át szívünkben a saját hálaadásunkat mindannyian!

2. Könyörögjünk a társadalom életadó alapsejtjéért – mint II. János Pál jellemzi – „az élet és szeretet bölcsőjéért”, ahol minden személy: a férfi és nő a maga méltóságában nyer elismerést, elfogadást, tiszteletet, és ahol az ember

önmagát önmaga odaajándékozása által valósítja meg, mert szeretni annyi, mint olyan értékeket adni és kapni, amelyeket sem megvásárolni, sem eladni nem lehet, csak szabadon, kölcsönösen és bőségesen ajándékozni. Áldj meg, Uram, ezzel az ajándékozó szeretettel engem és mindannyiunkat, akik itt vagyunk! Hadd legyünk kapott hivatásunk és küldetésünk szerint szolgálatára édes hazáinknak, kinek Magyarország, kinek Lengyelország az. Azoknak is, akik itt közöttünk a kettő egyikét fogadottnak tekintve ugyan, de mindkét hazájukat szeretik. Dolgozzunk együtt azon, hogy a lengyel himnusz „Nincs még veszve Lengyelország” kezdetéhez hasonlóan a *nincs még veszve Magyarország* a hit és a szeretet bölcsőjévé legyen! Munkánkra áldásodat, reményünk beteljesedéséhez add az erőt, Uram!

3. Istenem, add, hogy megértsük, hogy a munka a Teremtő által az embernek adott különleges méltóság, amellyel „az isteni művészet és bölcsesség részese szembé teszi a ...már rendezett világegyetemet, és tevékenysége elsősorban a társai és különösen a szükségét szenvedők hasznára irányul”. Kiegészítésként fogadjuk, Márai Sándortól idézve, hogy feladatunk lehessen „... elvégezni azt a csendes, mellékes, de szakszerűen megmivelt munkát, amelyre hajlamaink és képességeink kijelöltek, nem menekülni e munka elől a hiú szerepbe, beérni azzal a megnyugvással, hogy munkánk a lehetőségig pontos volt s talán használt is az embereknek.” Az így végzett munka, add, Uram, hogy mielőbb termőre forduljon és Neked tetsző gyümölcsöt hozzon!

4. Add, Urunk, hogy saját nyelven, kultúrán, történelmen alapuló nemzeti létünk megmaradjon, erősödjön, nemzeti értékeinket megbecsüljük, szentjeink, hőseink előtt fejet hajtunk, méltányoljuk István királynak szíve gazdagságát, Szent Imre herceg kemény tisztaságát, László királynak vitéz lovagságát és továbbénekelhessük, hogy „Szent Erzsébetből hős szeretet árad, Margit imái vezekelve szállnak”. De domináljanak a tettek, célratörő cselekedeteink, amelyeket előző könyörgésünkkel összhangban Mindszenty József hercegprímás egyik beszédrészlete önt igaz, megható formába: „Mielőtt szemeim megtörnének, nem az ember, nem pusztá érzélem, hanem Isten és őseink mondatják velem, és azt szeretném minden magyar párnája alá tenni, legyen bárhol a széles világon, hogy ne legyen nyugta az ösztökétől halála órájáig. A megmaradt kevésből újra kell építenünk a hazát. Ez a dolgunk ezen a világon! Ettől megszabadulni nem tudunk, csak elbújni előle. Tegyétek félre a versengést, a mértéktelen személyes nagyravágyást, a ki, ha én nem magartartást! Mindenki ott tegye meg a magáét, ahová az élet állította. Legyen a családban gyermek, Isten akarata szerint. Ez áldás és jövő, bármit mond a világ. Csak az a lelkesedés helyénvaló, amelyet a munka nehézsége, a szenvedés hosszantartósága mindig újraéleszt. Amit e sorokkal lelketekre akarok kötni, ezért élttem, élek és imádkozom itt is, az Örökkévalóságban.” Sacra Pannonia! Szent Magyarország! Hallgass meg, Urunk, az öt világrész bármelyik

pontjáról érkezzenek is trónusod számolyához a magyarok imádságai!

5. Add meg, Uram, hogy saját korunkban felismerjük az egyéni jó, a szeretet szüntelen gyakorlása mellett a közjó társadalomszerkezeti lényegét, amelyről az Egyház társadalmi tanítása így szól: „Kétségtelen, hogy az az irgalmas cselekedet, amely itt és most ad választ egy embertársunk valós, sürgető szükséghelyzetére, a szeretet cselekedete, ámde éppen ennyire lényeges szeretetcselekedet az az erőfeszítés, amely olyan társadalomszervezet és társadalomszerkezet létrehozására irányul, ahol az embertárs eleve nem kényszerül nyomorban élni. Különösen igaz ez akkor, ha emberek millióiért, sőt egész nemzetekért folyik a küzdelem, vagyis abban a helyzetben, amikor a társadalmi kérdés arányaiban tekintve világméretűvé vált.” Adj erőt szívünkbe, hogy megértsük: a keresztény embernek hivatása, hogy felébressze a világot; az igazi forradalom az lenne – Guglielmo Ferrero szavaival –, ha Szent Ferenc visszajönne a földre!

6. Ne felejthessük, Uram, hogy az egyes területeken (tudomány, technika, technológia) megvalósuló felmehetetlen, szinte áttekinthetetlen fejlődés gyakran az egyenlőtlenségek fokozódásával jár, pedig az igazi fejlődésnek – VI. Pál pápa megfogalmazása szerint – „mindenoldalúnak kell lennie, vagyis olyannak, amely minden ember és a teljes ember növekedését biztosítja”. Ez „egyaránt vonatkozik a természetes és természetfeletti szintre”, mert „amikor Isten eltűnik, elkezd kiüresedni az a képességünk is, hogy felismerjük a természetes rendet, a célt és a jót” – egészítette ki Szentatyánk, XVI. Benedek. Urunk, nyisd meg értelmünket!

7. Istenünk, adjál országainknak és az egész világnak, amely a nemzeteket

ugyan közeli szomszédokká tette, de még nem tett egymás testvéreivé, olyan szellemi és politikai vezetőket, akik képesek a helyzet józan mérlegelésére, és annak felismerésére – írja Szentatyánk, – hogy „a cselekvés bölcsesség nélkül vak, a bölcsesség szeretet nélkül terméketlen”. Legyen „a szeretet értelemgazdag, az értelem pedig szeretetteljes”. Ez azt jelenti, hogy „az erkölcsi értéknek és a tudományos kutatásnak együtt kell növekednie, és mindkettőt a szeretetnek kell lélekkel megtöltenie, teljes ...harmóniában.” Adassék meg nekik a képesség, hogy jó szándékú, magas képességű emberekként tevékenykedhessenek az igazság és szeretet nevében!

8. Uram, adjál bölcsességet annak belátásához is, hogy a fejlődés témája ma szoros kapcsolatban van azokkal a kötelességekkel, amelyek az embernek a természethez fűződő kapcsolatából fakadnak, „...a természet a szeretet és az igazság tervének kifejeződése. Létezésében megelőz bennünket és élete színtereként Isten ajándéka számunkra. A Teremtőről szól hozzánk és az Ő ember iránti szeretetéről... Magában hordja a sajátos grammatikáját, megadva önnön értelmét és ismérveit” (XVI. Benedek). Ezt a kék bolygót a következő nemzedékeknek kell olyan állapotban átadnunk, hogy ők is méltó módon élhessenek és képesek legyenek továbbművelni azt. Adj erőt, Uram, a tudomány művelőinek, a politikusoknak, a média kezelőinek környezeti állapotunk felismeréséhez, a kellő intézkedések kimunkálásához, terjesztéséhez, és ebben a kérdésben is „forrassz egyvé békességben minden népet s nemzetet”.

Könyörgésünk meghallgatásra talált. Termőre fordult a magyar élet...

Hallgass meg, Urunk, ma is...

Dobos Marianne

VÁRJUK ÍRÁSAIKAT!

Várjuk külhoni magyar katolikus honfitársaink írásait! Küldjék el szerkesztőségünknek – legfeljebb ötezer karakternyi terjedelemben – rendezvényeikről szóló fényképes beszámolóikat, programelőzeteseiket, híreiket közösségük életéről, eseményeiről. Az *Életünk* szóljon valóban az életünkről!

Nyomtatott lapunk mellett www.életunk.net címen elérhető honlapunk és

Facebook-oldalunk is – www.facebook.com/életunkujsag – szeretne színesedni, gazdagodni a diaszpórából és a szórványból érkező aktuális tartalmak révén. Lapunk csak így fog tudni megfelelni az Önök igényeinek, és mi nagyon szeretnénk, ha ez így lenne. Címünk: életunkujsag@gmail.com

AJÁNDÉKOZZON ÚJSÁGMEGRENDELÉST!

Ajándékozzon *Életünk*-előfizetést rokonainak, barátainak, ismerőseinek, egykori iskolájának, olyan intézménynek vagy civil szervezetnek, amely közel áll Önhöz! A naptári évre szóló előfizetés díja: 20 EUR; 6000 HUF.

Új bankszámlaszámunk:

MISSZIÓ MÉDIA KFT.

Magyarországról:
OTP BANK
11716008-22527699

Külföldről:
OTP Bank
IBAN: HU85 1171 6008 2252 7699 0000 0000
SWIFT (BIC) azonosító: OTPVHUB

E-mailcím, amelyre a megajándékozott személy/intézmény nevét és postacímét várjuk:
életunkujsag@gmail.com

Legyen a segítségünkre abban, hogy az 52. évfolyamában járó *Életünk* a diaszpóra egyetlen nyomtatott magyar katolikus lapjaként továbbra is információforrásunk maradjon, erősítsen bennünket és képviselje keresztény értékeinket szerte a világban!



MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK AZ EURÓPAI DIASZPÓRÁBAN

ANGLIA:

London: Ft. Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, London, W5 4EA. Tel./Fax: +44-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com. Honlap: www.magyardiakatolikusok.co.uk; Facebookon a *Katolikus szentmisék Londonban* cím alatt. Misézőhelyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien. Tel.: +43-1/526 49 72; fax: +43-1/526 49 72 25. E-mail: bmke@katolikus.at. Honlap: www.katolikus.at. Misézőhelyek: Bécs, vasárnapként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7., Bécsújhely, Domplatz 1. (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 17.00-kor. Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leedorf Hauptstr. 74., 2500-Baden.

Bécs, Pázmáneum: Ft. Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: +43-1/3191403-18. E-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com. Honlap: www.pazmaneum.katolikus.hu. Előesti szentmise: szombatoként 17.00-kor.

Burgenland/Alsóőr: Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: +43-3352/34108. Misézőhelyek: Alsóőr: Ft. Gáspár Adalbert, vasárnapként 9.45-kor. Felsőőr: Ft. Gáspár Adalbert, vasárnapként 8.30-kor. Felsőpulya: Ft. Lehrner Hannes, hó 1. vasárnapján 8.45-kor. Középpulya: Ft. Ghinari Johann, hó 1. és 3. vasárnapján 18/19 órakor.

Eisenstadt/Kismarton: Ft. Pál László. Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt. E-mail: laszlo.pal@martinus.at.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: +43-316/6821 2421, otto.molnar@laposte.net és Ft. Holló István, tel.: +43-676/8742 6711, istvan.hollo@graz-seckau.at. Szentmise minden vasárnap 17.00-kor, Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján a Magyar Házban, Richard Wagner Str. 3., A-6020 Innsbruck. Érdeklődni: Wachsmuth Tünde, tuende.wachsmuth@gmx.at.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2., A-4600 Wels, tel.: +43-732/341-175, ernest.szabo@diocese-linz.at; Misézőhelyek: Linz: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján; Wels: 2. és 4. vasárnap.

Klagenfurt: Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 14.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombat 17.00-kor az orsolyita templomban, Aigner Str. 135., A-5061 Salzburg. Érdeklődni: Bohuny István, tel.: +43-699/8172-1232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30- és 18.00-kor. Rue de l'Arbre Bénit 123, 1050 Bruxelles. Tel.: +32-2/64-96-188, mobil: +32-487/614-063, e-mail: havas@piar.hu. Honlap: www.magyarhaz.be. További misézőhelyek: Leuven, Hága/N, Luxemburg.

Liège/Luxemburg: Hospitaalstraat 3 bus 8, 3600 Genk, Belgium. Telefon: +32/89-354-650. Havas István atya látja el. Misézőhelyek: Liège, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxemburg város.

CSEHORSZÁG

Prága: Ft. Balga Zoltán, Belvárosi Szent Henrik Templom, Jindřiska 30., 110 00 Prága 1. Telefon: +420 734 688 656. E-mail: info@katolikus.cz. Honlap: www.katolikus.cz.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris. Tel.: +33-1/42-086-170, fax: +33-1/42-067-155. E-mail: missioncatholique@orange.fr. Honlap: www.magyarmisszio.info

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stoklosy állomásig, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

MÁLTA

Évente háromszor van magyar szentmise: Naxxar, Santwarju Gesu Hniena Divina-templom, vasárnap 17.30-kor.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Ft. Csibi Sándor, Ungarische Kath. Mission, Henisiusstr. 1., D-86152 Augsburg. Tel.: +49-821/3166-8960, vagy +49821/3166-8961. E-mail: iroda@augmis.de. Honlap: www.augmis.de, www.augsburgimisszio.de. Misézőhelyek: Augsburg, Kempten, Neuburg a. D.

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye: Stemper Ferenc lisbergi plébános és Dankó István atya (Amberg). Szentmisék: Caritas Seniorenheim St. Josef-kápolnája, Giesbertstr. 65. és Nürnbergben kéthetente. Érdeklődni lehet: Lipecz Josef, tel.: +49-1/763-803-3699.

Esseni Egyházmegye: Ung. Kath. Mission, Franziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Kölnben: tel./fax: +49-221/33-778-517. Misézőhelyek: Duisburg, Essen.

Freiburgi érsekség: Ft. Lovász Reinholdt plankstadi kooperator, cím: Schwetzing Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye: Hamburgban: Ft. Rasztovecz Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg. Tel.: +49-40/250-7783. Misézőhelyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen.

Kölni Főegyházmegye és Aachen: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpühl 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarzentrum@netcologne.de; tel./fax: +49-221/33 778-517. Honlap: www.ungarzentrum.de. Misézőhelyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen.

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: +49-69/2479-5021, +49-69/24-79-5022, fax: +49-69/9778-2684. E-mail: pal.takacs@magyarkatolikusok-frankfurt.de. Honlap: www.magyarkatolikusok-frankfurt.de. Misézőhelyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen.

München-Freisingi Főegyházmegye: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: +49-89/2137-4230, fax: +49-89/2137-4234. Ungarische-Gemeinde.muenchen@comuc.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános. Misézőhelyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut, Bad Tölz.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegye: Ft. Simon Péter, Münster Magyar Katolikus Misszió, Middelfeld 24, D-48157 Münster, tel.: +49-251/932-57-288. E-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de. Honlap: sites.google.com/site/magyarkatolikusmisszio, www.facebook.com/ungmis. Misézőhelyek: Bielefeld, Hagen, Marl, Minden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück.

Passaui Egyházmegye: Ft. Kovács János, D-84375 Kirchdorf am Inn, tel.: +49-85/712-332. Magyar Missio Passau. E-mail: info@magyar-missio-passau.de. Honlap: www.magyar-missio-passau.de.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye: Ft. Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: +49-711/236-9190, fax: +49-711/236-7393. E-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de. Honlap: www.stuttgarti-katolikusok.de. Ft. Merlász Tibor, Walfischgasse 17, D-89073 Ulm, tel.: +49-731/3996-6306, mobil: +49-1575-370-1412, mtibor1960@gmail.com. Misézőhelyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eisingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten, Tuttlingen.

Würzburgi Egyházmegye: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: +49-931/3866-2530, fax: +49-931/3866-2599. Misézőhely: Würzburg.

NORVÉGIA

www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel.: +39/06 6574 2834, mobil: +39/348 79 52 165, italiamissiohu@gmail.com. Misézőhelyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Santa Maria dell'Orazione (Via Giulia) – I-00186 Roma (kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyszonyakápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar szentmisék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino, Firenze.

SVÁJC

Zürich: Ft. Varga Péter, Röm. Katholische Ungarmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: +41-44/362-3303. E-mail: peter.varga@mail.ch, iroda@magyarmisszio.hu. Misézőhelyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf és Lausanne: Genfben minden hónap első és harmadik vasárnapján, 10.30 órakor, a Cointin-i kápolnában, Chemin du Ruisseau 36, CH-1216 Cointin GE; +41-22/791-0458. Lausanneban a genfi vasárnapi szentmiséket megelőző szombaton, 18:00 órakor, a Servan kápolnában, Chemin Eugene-Grasset 12, CH-1006 Lausanne; +41-76/483-7394.

Bern: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen, info@katolikus.ch; www.ungarmission.ch.

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: +41-76/518-5440. Honlap: www.ungarmission.ch. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserháti Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5-7., tel./fax: +36-1/266-4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu; honlap: www.katolikus.hu/miserend

ELSŐ MAGYAR JÓTÉKONYSÁGI BÁL MÜNCHENBEN

Ez év február 1-jén este mintegy kétszáz magyar töltötte meg a München belvárosában lévő Augustiner Stammhaus dísztermét. A Münchenből és környékéről érkező magyarok jótékonybálra gyűltek össze. Az esemény első alkalommal valósult meg a Münchener Magyar Katolikus Egyházközség kötelékében tevékenykedő Magyar Karitás Szolgálat szervezésében.

A nagy számban érkező vendégeket Merka János, a Münchener Magyar Katolikus Egyházközség plébánosa és a Karitás Szolgálat elnöke, valamint Szarvas Erzsébet, az egyházközség lelkipásztori munkatársa és a bál szervezője fogadták. A jótékonybál kezdetén Szarvas Erzsébet köszöntötte az egybegyűlt vendégsereget, köztük Spiller Krisztina magyar közösséggel való kapcsolattartásért felelős diplomatát és Gurza László konzult, akik az esemény fővédnökségét vállaló Münchener Magyar Főkonzulátust képviselték. A bál szervezője külön kiemelte a sok támogatót és adományozót, akik nélkül az esemény ebben a formában nem valósulhatott volna meg.

Spiller Krisztina diplomata asszony nyitóbeszédében üdvözölte a jótékonybál megvalósulását, és reményét fejezte ki, hogy a rendezvény hagyományt fog teremteni.

A táncos mulatságot a Münchener Magyar Katolikus Egyházközséghez tartozó Erdingi Magyar Közösség angolkeringője nyitotta meg. Az est hangulatfelelőse a Csongrádról Münchenbe érkező Spontán Zenekar volt. Nekik köszönhetően a táncparkett sosem volt üres és a hangulat az est kezdetétől egészen éjfélig valóban kifogástalan volt.

A tánc mellett a vacsora és a tombolavásárlás sem maradt el. A szerencsések értékes ajándékokat vehettek át: hatputtonyos Tokaji Aszút, herendi porcelánt, különféle maszszauszaltványokat, ékszerket, kozmetikai szettekét és kezeléseket.

Az est egyik fénypontjaként színpadra lépett Késmárky Mária (Budapest, 1941–, művésznevén Pop Edina) táncdalénekesnő, aki karrierjét Magyarországon kezdte az 1960-as évek elején. Az ifjú tehetségre külföldön is hamar felfigyeltek; a Dzsingisz Kán

együttes tagjaként, majd szólóénekesként is számos nemzetközi sikert ért el. Igazán ismertté Magyarországon az 1969-es Táncdalversenytívál tette, amelyen első helyezést ért el az *Egy fiú a házból* című dallal. A közismert zeneszámmal a bál közönséget is megörvendeztette.



Fotó: Erli Ferenc

De műsoron volt egy gospel *Nobody Knows the Trouble I've Seen* címmel és a *Szeressük egymást gyerekek* is.

A müncheni magyar bálozók nemcsak élvezhették egymás társaságát és rophatták a táncot, hanem mindeközben egy nemes cél megvalósulását is elősegíthették. A bál jótékonybál terve szerint a jelenlévők részvételükkel az enyhe, középsúlyos értelmi fogyatékos, halmozottan fogyatékos, valamint autista gyermekek nevelését-oktatását és egészségügyi, valamint pedagógiai fejlesztését ellátó Kozmutza Flóra Általános Iskola és Szakiskola Csongrádi Tagintézményét támogatták.

Az eseményt az *Erdő mellett estvéledtem* kezdetű népdal zárta éjfélkor. A bál hangulata mindvégig felhőtlen és örömteli volt; sokan csak azon bántak, hogy gyorsan elérkezett a záróra. Így minden biztonnal jó ok lesz arra, hogy a közösség jövőre ismét megrendezze a II. Münchener Magyar Jótékonybált.

Münchener Magyar Katolikus Egyházközség

Köszönjük, hogy újságelfőzetést ajándékozott

- A Váci Egyházmegye főpáztora és Püspöki Hivatala hét főtisztelendő lelkipáztora: Szolnokon Máthé György c. prépost, érd. főesperes, ker. esperes, plébános és Lédéczi Dénes plébános, Salgótarjánban Varga András kerületi esperes, plébános, Kovács József Vác-alsóvárosi kisegítő lelkész, valamint Virágh József pilisi, Gáspár István nagymarosi és Pető Gábor kaku-csi plébános részére;
- Szabó Vera Linzből Maria Tausan, dr. Cier Tibor és Dóka Mária részére a Szatmár megyei Tasnádra.

Jótékony cselekedetüket a Jóisten fizesse!

Együttal köszönjük a február végi lapzártánkig ebben az évben keletkező valamennyi – összesen ötvennégy – új előfizetést! Kívánjuk régi és új olvasóinknak, hogy kedvüket leljék a lapunk feletti elődözésükben!

Köszönjük a támogatást!

- Ocsosfői Gabriella 5000,- HUF;
- Leitner Susanna 50 EUR;
- Dr. Rónai Ádám 50 000,- HUF;
- Tóth Erzsébet Éva 4000,- HUF;
- Dr. Márfi Gyula 54 000,- HUF;
- Molnár András és Ilona: 15 EUR.

Hozzájuk való jóságukat a Jóisten fizesse!

Címlapon:
Sr. Maria-Magdalena R. képe
a Pixabay-en

Lapunk megjelenését
a Bethlen Gábor Alap támogatta.

ÉLETÜNK

Az európai magyar katolikusok lapja

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
MISSZIÓ MÉDIA LAP- ÉS KÖNYVKIADÓ KFT.
H-1165 Budapest, Zsemlekes út 25. A. I. 5.
Telefon: +36 70 635 7064
E-mail: eletunkjsag@gmail.com
Honlap: www.eletunk.net
www.facebook.com/eletunkjsag

Felelős kiadó és főszerkesztő:

Varga Gabriella

Felelős szerkesztő:

Vencser László

Szakmai tanácsadó:

Sajgó Szabolcs SJ, Szöcs Csaba,

Varga János, Vértessaljai László SJ

Munkatársak:

Dobos Marianne, Hiba György SJ, Horváth Enikő,

Kovács Péter, Schenk Angyalika, Szabó Ferenc SJ,

Vincze András

ELŐFIZETÉS:

a helyi magyar lelkészségeken keresztül,
vagy egyénileg

1 példány ára: 2 EUR / 600 HUF
Előfizetés egy naptári évre: 20 EUR / 6000 HUF
Tengerentúlról: USS 60/év

Új bankszámlaszámunk:
MISSZIÓ MÉDIA KFT.

Magyarországról:

OTP BANK

11716008-22527699

Külföldről:

OTP Bank

IBAN: HU85 1171 6008 2252 7699 0000 0000

SWIFT (BIC) azonosító: OTPVHUHB

Nyomdai előkészítés:

Éber Tamás

Nyomtatás:

Micropress Kft.

H-3434 Mályi, Kistokajai út 5.

JÓTÉKONYSÁG TEGNAP ÉS MA...

Visszatekintés a legrégebbi bécsi magyar bál kapcsán

A nemrég fennállásának századik évfordulóját ünneplő bécsi Szent István Egylet legjelesebb eseménye minden évben a jótékonyági bál, amelyet farsang vasárnapja előtti szombaton tartanak. A Szent István Egylet a legrégebbi hagyománnyal rendelkező magyar jótékonyági egylet Bécsben: 1918. október 21-én alakult; száz évvel később szentmisével, ünnepélyes fogadással és *A bécsi Szent István Egylet története* című kötet kiadásával ünnepelték meg az évfordulót.

Az Egylet nem sokkal az első világháború befejezése után alakult. Kezdeményezői hölgyek voltak, Esterházy Miklós herceg felesége, született Andrassy Irma grófnő alapította hölgyismerőseivel. Az első vezetőség tagjai is kizárólag hölgyek voltak: az elnök Esterházy Irma mellett Vértessy Claudine, Zichy Mária grófnő, Wenckheim Erzsébet grófnő. A Szent István Egylet székhelye a Magyar Királyi Követség volt (Bécs, Bankgasse 6.). Alapszabályzata szerint két fővédnöke a mindenkor magyar hercegprimás, valamint az ausztriai magyar nagykövet. Az Egylet célja a keresztény, Ausztriában élő magyar állampolgárok segítése. Alaptökéjét az alapítók által befizetett 1000 Korona képezte, amelyet takarékönyvből tartottak. Az új tagok felvétele kezdetektől fogva ajánlásra történt. A rászorulókat támogatásukat a tagdíjából, adományokból, a különböző rendezvények – például jótékonyági bálók – bevételeiből tervezték fedezni. Az induláskor az anyagi segítség mellett tanácsadással, betegek és idősek látogatásával és lelki támogatásával is szándékozott az Egylet tagsága foglalkozni.

A Monarchia összeomlása miatt az Egylet a tényleges működését csak 1921-ben kezdte meg, bár azelőtt is történtek alkalmi támogatások. Ekkor került az első férfi a vezetésbe: Nagy Géza báró mint pénztáros. Az Egylet hivatalos pecsétje is ezt az időpontot őrzi: Szent István Egylet – Sankt Stefan Verein felirattal, kettős kereszttel s alatta az 1921-es évszámmal.

Az elnöki tisztséget 1926-tól 1944-ig a jótékonyágáról híres Batthyány-Strattmann Mária Terézia (született Coreth von Coredó und Starkenberg) hercegnő, a ké-



Fotó: Niki Sárfi / Nicigraphy. Forrás: Bécsi Magyar Nagykövetség

sőbb boldoggá avatott Batthyány-Strattmann László herceg, a szegények orvosának felesége töltötte be.

A múlt század '30-as éveiben Ausztria, különösen Bécs rendkívül nehéz anyagi helyzetben volt. Ebben az időben több mint ezer családot támogatott az Egylet, és ez a szám az 1936-os évben – a jegyzőkönyvek szerint – a duplájára emelkedett. Az Egylet taglétszáma 1920–1940 között a rendszeres támogatókkal együtt 150 fő körül mozgott. A támogatók között szerepelt mindig a magyar kormány is.

1940-tól a bevételek jelentősen csökkentek; a tagdíjából, az egyéni felajánlá-

sokból, valamint az Egylet tartalékpénzéből tudtak támogatásokat fizetni. A Szent István Egylet 1943–1944-re szinte működésképtelenné vált. A vezetőség névsorát még leadták a hatóságok felé, de bevétel és támogatott szinte alig volt. Érdekes, hogy 1947 márciusában a bécsi rendőrség hivatalból érdeklődött, hogy az Egylet létezik-e még, mert két éven át nem adták le a kötelező működési jelentést.

Az Egylet működésére a háború után is rányomta bélyegét a politikai helyzet. Mivel Magyarország primása, Mindszenty József börtönben volt, König bíboros, bécsi érsek vette át ideiglenesen a szerepét. Ebben az időben Ausztriában és főleg Bécsben nagyon sok magyar élt. Az Egylet tagsága 1955-ben 340 fő volt, 1956–1957-ben pedig meghatározódott az adományok és a segélyezettek száma.

A '60-as években tovább erősödött az Egylet tevékenysége, majd a '80-as évekre áttértek a rászorulókat pénzügyi támogatására. 1971-ben tartották az Egylet tényleges működése megkezdésének 50. évfordulóját, amelyen Mindszenty hercegprimás is megjelent.

1993/94-ben létrejött az Egylet Ösztöndíj Alapítványa, a Trianon után a magyar határokon kívülre szorult, kisebbségben élő, magyar nyelvű középiskolába járó, tehetséges, illetve rászoruló diákok támogatására. A Kárpát-medencében élő szegény sorsú magyar diákok számára létrehozott ösztöndíjat pályázat útján nyerhetik el a rászorulókat.

Jelenleg összesen tizenöt gimnázium több mint kétszáz fiatalja kap pénzügyi támogatást Felvidéken, Kárpátalján, Erdélyben és Vajdaságban. Eddig több ezer diákot segített a Szent István Egylet a sikeres érettségijéhez.

A bálók története a '30-as évekre nyúlik vissza. Azok nyeresége, valamint az adományok azóta is teljes egészében az ösztöndíjasokat támogatják. Az 1940–1962 közötti időszakban nem tehetők, de 1963 februárjában újra bált rendeztek Hungária Bál néven a Schwarzenberg Palotában. 1966-ban visszatértek a Szent István Bál elnevezéshez. 1990-ben volt az utolsó, „száműzetésben” megrendezett bál; a helyszín 1991 óta újra a Magyar Nagykövetség. Ez év február 22-én (lásd képünkön) a bálózók százai, akik között – mint minden évben – meghívott belföldi és külföldi vendégek is voltak, a hajnalig tartó mulatság mellett az Egylet tevékenységébe is betekintést nyerhettek és így a további jótékonykodásra vonatkozóan is elhatározásokat tehettek.

Varga János

Lapunk megjelenését támogatja:



KÜLÖNLEGES EMBEREK, KÜLÖNLEGES ÉLETUTAK:

Neves előadók

a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson

Szolgálat a fegyverek árnyékában, golyózáporban, titkosrendőrség megfigyelése alatt vagy vakságból kigyógyulva.

A világ minden pontjáról érkeznek előadók Budapestre, olyan személyek, akiknek eddigi életútjuk már önmagában tanúságtétel. Velük találkozhatnak szeptember 13–20. között a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus előadásain a Hungexpón.

A gerillaszervezetek háborújától sújtotta Kolumbiában szolgált kilenc éven át Québec bíborosa, Gérald Lacroix. A háborús övezetben 18 órát tett meg ösvérhátón azért, hogy a plébániájához tartozó falvakba eljusson. Így beszélt az ottani szolgálatáról: „*Aram nem volt, gyertyákat használtunk világításra. A templom tele volt gyermekekkel, felnőttekkel, idős emberekkel, akik szom-*

prostituáltak eladott lányokat, egyedülálló anyákat, drogosokat segít jobb élethez az általa alapított Nuovi Orizzonti (Új Horizontok) közösségben. Az elmúlt közel három évtizedben a szervezet Olaszországban és azonkívül is közel 230 központot hozott létre, éves szinten több mint százezer embernek nyújtanak konkrét segítséget és egymillió támogatásra szoruló fiatal szólnak meg. „*Ők valójában a szeretet koldusai*” – véli Amirante, aki 1994-ben hozta létre katolikus lelkeségi mozgalmát.

Előadást tart majd Szabó Konstantin Kárpátaljáról is, aki papcsaládból származik. Édesapját hite miatt elhurcolták, öt évig raboskodott



jazták, hogy hallják az Isten szavát, és boldogok voltak attól, hogy együtt imádkozhatunk.”

„A golyóálló brazil bíborosként” is emlegetik Orani João Tempestat, aki túlélte két fegyveres rablást és egy utcai tűzharcot, amelyet a rendőrség vívott bűnözőkkel Rió utcáin. Hatvanhatodik születésnapját a brazil nagyváros leghírhedtebb negyedében a rászorulókat között étel- és ruhaosztással ünnepelte. Arra vágyik, hogy Riót ne csak a természeti adottságai, történelme kapcsán emlegessék, hanem azért, mert lakói szeretettel és szolidaritással fordulnak egymás felé.

Huszonegy évesen elvesztette szeme világát egy betegség miatt, az orvosok nem adtak esélyt arra, hogy visszanyerje a látását. Chiara Amirante azonban meggyógyult. Azóta életét annak szenteli, hogy a társadalom perifériájára sodródó embereket támogassa. Utcai missziót hívott életre: utcagyereket,

a Gulágon. Őt magát titokban – mivel a titkosrendőrség megfigyelte őt, családját és tanárát – készítették fel és szentelték pappá 1986-ban. Évekig titokban végezte a szertartásokat, mialatt civilként is dolgozott. Jelenleg sislói káplán, a konchazi magyar és szláv hívek lelkipásztora, részt vesz az egyházmegye múltjának történelmi kutatómunkájában.

Rajtuk kívül számos érdekes program, előadás várja a résztvevőket szeptember 13-tól. A Hungexpón való részvétel regisztrációhoz kötött. Jelentkezés: az iec2020.hu oldalon.



Keressen minket a világhálón is:
www.eletunk.net